

TÜRKMEN

Kültür – Sanat - Edebiyat

SAVAŞ VE BARIŞ

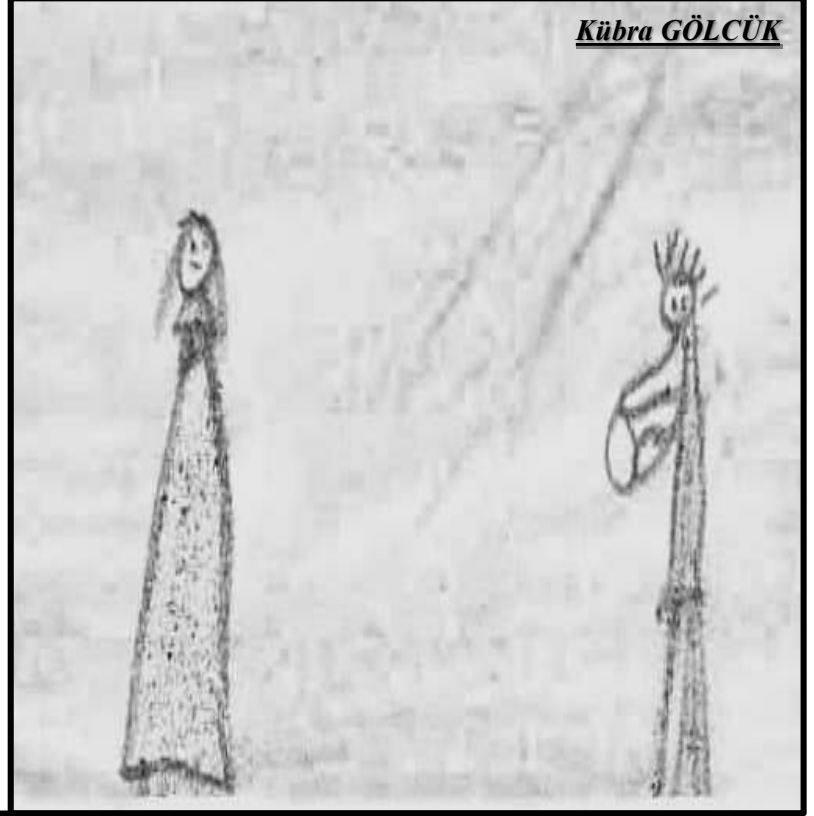
Savaş; acılarıyla, üzüntüleriyle, maddi ve manevi kayıplarıyla insanı derinden yaralayan toplumsal ve herkesin başında olan bir sorun. Savaştan etkilenmek için illa ki savaşın içinde olmaya gerek yoktur. İnsan duyduklarından, gördüklerinden çok çabuk etkilenen bir varlıktır. Savaşı yaşayan insanların acıları bir anda bizlerin de acısı olmaktadır.

Peki ya barış? İnsanların barıştan sonra yaşadığı mutluluk, silah seslerinin susması, insanların yüzlerinin gülmesi anlamına gelir. Barış savaştan sonra gelir. Belki de bu yüzden bizi çok mutlu ediyor. Aslında savaş başlamadan önceki hayatımızdır. Ama ne yazık ki insanlar rahat uyuyabilmenin farkını ancak bu sorunları yaşayınca anlıyor.

Evet, savaşla barışı anlattık. Peki barışı temin etmenin yolları? İnsanlar barış için çabayı savaş çıktıktan sonra değil, savaş başlamadan önce yapmalıdırlar. Çabalar... Tabi ki kastım kamu spotları yayınlamak değil, gerçekten bir şeyler yapmak. İnsanlar savaşı istemiyor, peki ne yapıyor? Hiçbir şey! Hep beraber el ele vermeli, birlik olmalı ve savaşı engellemeliyiz.

Sedanur BAŞ

Kübra GÖLCÜK

YAŞADIĞIM YER

Merhaba, ben Seher. Sekizinci sınıfa gidiyorum ve çok güzel bir köy olan Akkuzulu'da yaşıyorum. Yaşamış olduğum köy, güzel ağaçlar ve evler ile donanmış bir yerdir. Buraya ilk geldiğinizde ısınmazsınız ancak zamanla burayı seversiniz ve sizin için sıcak bir yuva haline gelir.

Köyümüzün iki yanı karşı mahalleler diye ayrılır. Köyümüzün ortasını kesen bir anayol vardır ve yol kenarında da küçük bir bakkal bulunur. Bunun yanında köyümüzde bir eczane ile hastane, iki cami, iki Kuran kursu ve bir muhtarlık vardır. Gitmiş olduğum okul ise köyün merkezindedir. Bu yapılar şimdilik köyümüze yetmektedir.

Yaşadığım eve gelince... Evim, dağlar arasında yer alan güzel bir evdir. Okula biraz uzaktır ancak köyün ikinci bakkalına yakındır.

Köyümüzde yaşayan insanlar, çok güzellerdir. Birisine bir şey olsa hepsi koşar, birisi mutlu olsa hepsi mutlu olur. Tasada ve kıvançta birdirler. Hiçbir zaman aralarında küslük ve dargınlık olmaz. İşte, bu özelliğinden ötürü köyümü çok seviyorum. Ancak köyümde sevmediğim bir huy var, o da dedikodudur. Özellikle kadınlar bir araya geldiklerinde kendilerini kaybediyorlar. Kimi lafların önü kesilemez hale geliyor. Bu da bazı kişilerin zor durumda kalmasına neden olabiliyor. Ben bunu anlamakta güçlük çekiyorum; çünkü her insanın kendisinden sorumlu olduğunu düşünüyorum. Bence karışma hakkı olan kişiler insanın sadece anne ve babasıdır. Tabi, kimse dört dörtlük değildir ve hatasız kul olmaz. Mutlaka bizim de hatalarımız vardır.

Benim yaşadığım köy işte böyle bir yer. İyi ki de böyle bir köyde yaşıyorum. Burada kendime örnek alacağım o kadar çok şey var ki... Burada her şeyimiz organik, kendi bahçemize ektiğimiz gıdaları yiyoruz. En güzeli de bu ya! İşte ben bu güzelliklerin içinde yaşıyorum.

Seher KÜÇÜK

CENNET BURASI

Adam der ki; buranın ünlü şeyi nesi?

Kim bilmez ki buranın ünü domatesi,

Köyün kadınları buranın neşesi,

Gel gör burası neresi?

Adam der ki; cennet burası,

Geleni mest eder havası,

Burası üç dağın arası,

Gel gör bu köy neresi?

Adam der ki; buranın var başka nesi?

Vardır sazı, oyun havası,

Buranın hayvanıdır ineği, köpeği, kedisi,

Gel Türkiye gel, gör burası neresi?

Cemile DORUK

Muhammed Ali ADA

ÖZEL VE GÜZEL

Evde çok sıkılmışım. Kağıda saçma sapan bir şeyler karalıyor, pencereden dışarı bakıyor, TV'yi açıp kapatıyordum. Annem mutfakta yemek yapıyordu. Annemin yanına gidip ona yardım etmek istedim ama annem her zamanki gibi kabul etmedi. Ben de aşağıdaki parka gitmeyi düşündüm.

Pencereden dışarı baktığımda yağmur yağıyordu. Çok üzülmişim. Bir de dikkatli baktığımda ağacın altında bir kundak gördüm. Galiba bir bebektir. Hemen arkadaşım Hande'yi aradım ve bizim eve gelmesini söyledim. Hande'yi daha fazla bekleyemedim. Hemen anneme söyledim. Annem de "Nerede gördün hemen söyle!" diye endişelendi. Ben de: "Anne, şu ağacın altında." diye cevap verdim.

Bu arada Hande de gelmişti. Yüzünde çok garip bir ifade vardı. Herhalde o da annem gibi korkmuş ve endişelenmişti.. Hemen aşağı indik. Çocuk ağlamaktan harap olmuştu. Onu alıp hemen eve götürdük. Bakkaldan mama, süt vb. şeyler aldık. Ama bebek bezi almayı unutmuştu. Annem: "Hemen bakkala git ve bebek bezi al da gel." dedi. Fincanın içinden bir miktar para alıp koşa koşa bakkala gittim ve bebek bezini alıp eve döndüm.

Birden telefon çaldı. Gidip telefonu açtım. Arayan Hande'nin babasıydı. "Selinciğim Hande'nin eve gelmesi gerek." dedi. Daha sonra Hande eve gitti.

Annemle beraber karakola gittik. Ben, annem ve Hande bebeği çok sevmiştik. Karakolda bir veya iki saat bekledik. Karakoldaki adam "Şu anda araştırıyoruz, bebeği sizden almamız gerek." dedi. Beynime kan sıçramıştı. Çünkü bebeği o kadar çok sevmiştim ki ondan ayrılmak istemedim, ama vermek zorundaydık.

Bundan bir iki gün sonra telefon çaldı ve telefondaki ses "Bebeğin anne babasını bulduk. Çocuğa sahip çıktığınız için teşekkür ederiz." dedi. Çok mutlu olmuşum. Bu arada kapı çaldı. Tanımadığım bir kadın ve bir erkek. Kadının elinde de bir bebek. Bu bebek bizim bulduğumuz bebektir. Daha sonra içeri girdiler ve annem onlara kahve ikram etti. Kadın: "Her şey için teşekkür ederiz." dedi. Biz de onlara "Pırlanta gibi bir bebeğiniz var. Onu asla bırakmayın." dedik. Kadın da asla böyle bir şey yapmam, dedi. Bir müddet oturduktan sonra gittiler. Bu benim için ilginç bir olaydı.

Leyla KARAVELİ

TEKNOLOJİYİ DOĞRU KULLANMAK

Teknoloji dediğimizde ilk aklıma gelen şey hayatımızı kolaylaştıran ve insanlara yardımcı bir faktör olmasıdır. Teknoloji olmasaydı her şey çok zor olurdu. İnsanlar birbirleriyle iletişim kurmazdı. İnsanlar birbirleriyle iletişim kurmak için hep bir çaba içinde olurlardı. İstedikleri kişiyle kolayca konuşamaz, iletişim kuramazlardı.

Günümüzde telefon, TV, bilgisayar, internet vb. şeylerle kolayca iletişim kurabilir, dünyada olup biteni kolayca öğrenebiliriz. Bu da iletişimin herkese yardımcı olduğunu gösterir, Teknoloji gerçekten insan hayatında çok önemli rol oynar. Bence biz iletişime bağlıyız. İletişimsiz bir hayat insanlar için zordur.

Herkesin her şeyi bilmesi teknolojiden kaynaklanır. Teknoloji olmasaydı eğer insanlar doğru düzgün bir şeyler öğrenemezlerdi. Ve cahil kalabilirlerdi. Bu da cahil kişilerin daha çok artmasına neden olurdu.

Öyleyse bize düşen teknolojiyi doğru kullanmak ve onu daha da geliştirmek için çalışmaktır.

Melike KODAL

Resim
Bişra GÜLCAN

HÜZNÜM HÜZNÜN OLUR

Dokuz ay gezdirdin karnında,
Yemedin yedirdin bize,
Ben ağladıkça sen de ağladın,
Ben güldükçe sen de güldün.

Bana bir şey olunca,
Üzülürdün ,yavrum diye ağlardın.
Bazen eve hüznümlü gelirdim,
Sen de hüznünlendin.

Ben hasta olunca,
İyileşene kadar,
Başımda beklerdin.
Her derdime şifa olurdu.

Yemezdim, içmezdim,
Bana yedirirdin,
Bir kere ağlarsam,
Beni mutlu etmeye çalışırdın.

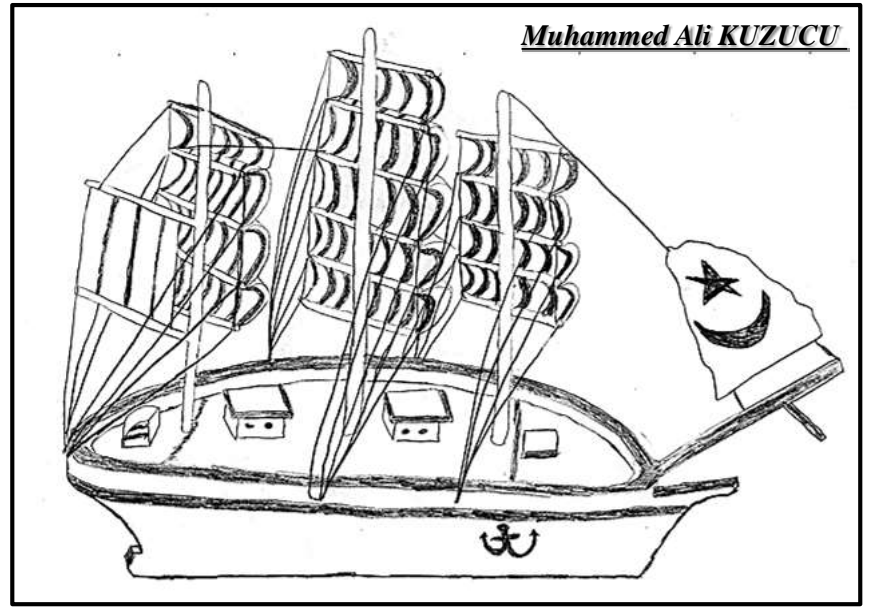
Beni bu zamana kadar
Yetiştirdiğin için,
Teşekkür ederim anneciğim.

Yasin KODAL

ZAVALLI KEDİCİK

Bugün başıma neler geldi bilemezsin. Her zamanki gibi sabah okuluma gitmek için evden çıktım. Okul yolunda bir anda yolun tam ortasında miyavlayan bir kediciğ gördüm. Zavallı, kışın soğukunda tir tir titriyordu. Onu görmezden gelip yoluma devam edemezdim. Aldım onu kucağıma götürdüm okuluma.

Hemen Hande hocamın yanına gittim. Zavallı kediciği gösterdim. Anlattım ona, bu zavallı kediciği yolda tek başına, soğuktan tir tir titreyerek bir vaziyette bulduğumu. Öğretmenim ve arkadaşlarımla beraber kediciği kazan dairesine götürdük. Arkadaşlarımızla aramızda hemen para toplayıp, kediciğe süt, bisküvi vb. yiyecekler aldık. Zavallılık o kadar çaresiz görünüyordu ki... Hemen içmeye başladı sütü. Hepimiz onu çok sevmiştik. Hocamız kediyi evine almak isteyen var mı, diye sordu. Ben hemen öne fırladım. BEN! Ben bakarım ona dedim. Ders bitimine kadar kediciğ kazan dairesinde bekledi. Ders bitiş ziline çalmasıyla kediciği alıp götürdüm eve. Aslında yolda korku duymaya başlamıştım. Ya annem, babam istemezse eve almamamı bu zavallıyı? Kediyi eve götürdüm. Annem evde yoktu. Babam bir saat sonra eve geldi. Gördü kediciği. Olmaz, dedi bakamayız ona! Hayır, diyerek başladım ağlamaya, aldım zavallı kediciği yanıma, geçtim odama. Biraz sonra annem yanıma geldi. Pencereden aşağı bakmamı istedi. Baktığımda babam çekiçle aşağıda bir şeyler yapıyordu.

Muhammed Ali KUZUCU

Anlamıştım babamın ne yapmak istediğini. Fırladım yanıma. Babam gülümsedi. Evet, kediciğ bundan sonra üşümeyecek, ona işte burada bakabilirsin, dedi. Çok mutlu olmuştum. Babam akşama kadar kediciğın yuvasını yapmakla uğraştı. Yuvanın içine süt, su, battaniye gibi kediciğın ihtiyacı olan eşyaları doldurduk.

Hepimiz çok sevindik. Hatta kediciğe bir isim bile koyduk. Onun adı "Boncuk."

Leyla KARAVELİ

DOĞANIN SÜSÜ

Ağaçlar çocuk gibidir. Çocukların gereksinimlerini karşılar. Onlar da bu sayede büyürler. İşte ağaçlar da öyledir. Bakılırsa yetişir, büyür ve çiçek açar...

Ağaçlar yurdumuzu yemyeşil bir örtüyle süsleyen bir cennettir...Bizim için bitmeyen bir hazinedir. Yurdunu seven her kişi doğaya saygı duymalı, ağaç dikerek geleceğe yatırım yapmalıdır. Ne güzel demiş Napolyon "Biz doğayı korudukça doğada bizi koruyacaktır." Şöyle bir düşünelim. Bir insan var. Yaşadığı çevrede doğayı koruyor, yeşili seviyor ve değer veriyor. Bir gün bir afet gelse, mesela sel, sanmıyorum ki bu insanın yaşadığı yerde zararlar olsun. Çünkü bu insan doğayı koruyordu. Doğa da bu insanı korur.

Bizler üzerimize düşen görevi yerine getirmeliyiz. Ormansız vatan ancak çöl gibi sessiz ve fakir olabilir.

Sevval BAS

AKKUZULU SÖZLÜĞÜ

"Akkuzulu Sözlüğü" diye sözlük mü olurmuş demeyin. Her yerin kendine göre yöresel ağız farklılıkları vardır. Akkuzulu Köyü'nün de öyle.

İşte güzel köyümün bazı yöresel kelimeleri:

✓ Sef (sorunlu)	✓ Bildir (Geçen sene)
✓ Gı (Kız)	✓ Güme (çadır)
✓ Öle (öğle)	✓ Açcak (anahtar)
✓ Sıllık (mandıra)	✓ Zopa (dayak)
✓ Uşak (çocuk)	✓ Goo (çağırma)
✓ Eşgili (bazlama)	✓ Vişş (hayret edilecek bir olay)
✓ Hodala (börek)	✓ Peçe (baca)
✓ Kelle soğan (uzun soğan)	✓ Mahna (sebe)
✓ Togaşı (yoğurt çorbası)	

Seher KÜÇÜK

DÜNYAMIZ

Ormanlara, Denizlere, Nehirlere
Sakin çöp atmayın
Hele ki cam şişeler, atarsanız yangın başlar.
Yangın olmasın, güzel dünyamız yanmasın

Dünyamızı temiz tutalım.
Haydi haydi temiz olalım.
Doğaya zarar vermeyelim
Güzel dünyamız kirlenmesin

Denizlere, nehirlere çöp atmayalım.
Atarsak kirlenir dünyamız.
Haydi dünyamızı temiz tutalım
Güzel dünyamızı sevelim koruyalım.

Kübra Nur GÖLCÜK

DURACAKTI KALBİM

Dünyaya ilk gelince
Kardeşim olacağını biliyordum.
Seni ilk gördüğüm anda,
Sevince boğuldum.

Annem eve getirince
Meraktan kalbim duracaktı.
İyi günümde, kötü günümde,
Hep yanımda oldun.

Ara sıra kavga ederiz,
Ama yine birbirimizi
Çok ama çok severiz.
Kardeşim olduğun için,
Çok mutluyum.

Yahya KODAL

GÜNLERDEN PAZAR

Sabah erkenden çok heyecanlı ve çok mutlu bir güne uyandım. Çünkü bugün canım, bir tanecik anneanneme piknik yapmaya gidecektik. O kadar heyecanlıydım ki içim içime sığmıyor, mutluluktan kendimi uçacak gibi hissediyordum. Gözlerimi açmamla yataktan fırlayıp yüzümü yıkamam bir oldu. Kafamda düşünceler... Bütün ailem orada... En sevdiğim... Üstelik mekan anneannemin huzur verici köyü. Annem çoktan piknik sepetlerini hazırlamıştı. Eşyaları doldurduk arabaya. Başladı güzel yolculuk. Yollar bitmiyordu sanki. Neyse ki gözümün gördüğü en uç noktada anneannemlerin köyünün bulunduğu evler gözüme ilişmeye başladı. Birden başladım mutluluk gülücükleri atmaya. Annem ve babam farkındaydılar mutluluğumun. Bana bakıp gülümsüyorlar, kendi aralarında benim ifadelerimi konuşuyorlardı. Bense anneanneme kavuşmanın heyecanını yaşıyordum. Sonunda geldik anneannemin evinin önüne. Arabanın kapısını açıp fırladım anneannemin kucasına. Özlem o kadar büyükmüş ki meğer. Amca çocuklarım, teyzemler, kuzenlerim... Herkes gelmişti bile oraya. Hep beraber dere kenarına gittik piknik sepetlerimizi de yanımıza alarak. Yiyecekler harika görünüyordu. Tabii en güzeli bu kalabalık ailenin içerisinde yer alıyor olma.

Günün sonunda yemekler yenildi, oyunlar oynadık. Hepimizin yüzünde mutluluk hakimdi.

Herkesin bizim aile bağları gibi sınıksız, birbirlerine sevgi ile bağlı olmaları temennisiyle...

Büşra ACIELMA

Zeynep KIRDI

YAŞAMIN KAYNAĞI

Doğa demek insanların yaşam kaynağı demek. Doğa insanın önem vermesi gereken konulardan biridir.

Doğa bir hazinedir. Ve içinde bir sürü görmediğiniz şeyler gizlidir. Keşfedelim ki daha içinde neler olduğunu öğrenelim. Oradaki yeşil çimenler, ağaçlar, böcekler, kuşlar işte o doğanın sesi insana huzur verir. Doğa bizim oksijen kaynağımız. Nefes almamızda doğanın da katkısı var. Biliyor musunuz doğayı sevmeyen insanlar da var. Sevmedikleri için doğamıza ve içinde yaşayan canlılarımıza zarar veriyorlar. Dünyanın dört bir yanında da görüyorsunuz ki güzel doğamızı katlediyorlar. O güzel doğamızı yakarak bir avuç küle dönüştürüyorlar. Bu da insanın görmek istemediği acı durumlardan birisidir.

Doğamıza zarar gelmemesi için elinizden geleni yapın. Doğanın nasıl bir şey olduğunu bilmeyenlere anlatın ki başkalarına anlatsın ve doğaya zarar vermekten kaçınsınlar. Doğanın size nelerde yardımcı olduğunu öğrenin.

Gamze KARAKÜTÜK

Nur GÖLCÜK

ŞEKİL VERENİM

**Bir tahta parçasıydım,
Bakıyordum bir köşeden.
Saniyeler bile geçmiyor,
Mahrum kaldım usta elinden.**

**O marangoz sensin öğretmenim,
Sensin benim şekil verenim.**

**Şimdi oldum bir fidan,
Yaprakları sararmış solan.
Kurudum artık susadım,
Hani nerede beni sulayan?**

**O bahçıvan sensin öğretmenim,
Sensin benim su verenim.**

**Şimdi ise bir öğrenciyim
Neredesin öğretmenim?
Buldum seni bırakmam,
Ben senin eserimim.**

Sevval BAŞ

İMTİYAZ SAHİBİ

Hüseyin ARICI

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Yusuf KIYAK

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Ferudun DALKAÇ

GÖRSEL DANIŞMAN

Belma DOKSANBİR

YAYIN KURULU

Tülay ÇATALTEPE

Mehmet Alper ALP

Mesut ÇATALTEPE

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK AKKUZULU ORTAOKULU

Akkuzulu Mahallesi 06760 Çubuk / Ankara

0312 825 42 28